

את עיניו ויחד עם ילדי הכיתה הם שרו בדבקות ובהתלהבות.
לאחר כמה רגעים, הרבי פותח את עיניו כדי לבחון את תגובתו של האורח, ולתדהמתו גילה כסא מיותר לצידו, האורח נעלם מהכיתה!
'להיכן נעלם האורח? האם היה זה אולי אליהו הנביא?...' תהה לעצמו. יצא מהכיתה ולנגד עיניו הנדהמות נגלה מחזה מרטיט: האורח המסתורי עמד בפינת הפרוזדור, מתמוגג בבכי כילד קטן!
פנה אליו בבהלה: "רבי יהודי, מה קרה? האם עשינו דבר לא טוב???"

איש העסקים הקשוו ניסה לעצור את הבכי ואמר: "איני יודע להסביר את תחושתך, אך אתם פשוט ריגשתם אותי בשיירה המיוחדת וביחס המתוק של הילדים הזכים והטהורים האלה. האם יש עוד טוהר כזה בעולם?" למלל בהתרגשות עצומה. "תמיד סיפרו לי שבני ברק היא עיר המאכלסת תושבים מוזרים המנסים לסחוט כסף ללא הרף, אך שכחו לספר על הטוהר והקדושה האמיתיים שיש כאן. דע לך, שביקרתי בהרבה מקומות בעולם שביקשו את תרומתי וניסו להתפאר ולהרשים אותי במוסדות שבניהולם, אך יופי רוחני וטהור כמו פה, מעולם לא ראיתי", סיים בהתרגשות, לא לפני שהוציא שיק מכיסו, שרבט עליו מס' ספרות לפקודת התלמוד תורה כשהוא סיים והבטיח: "מבחינתך, תרומת \$18,000 זו רק ההתחלה, עלי כבר לשוב לביתי בחו"ל, אך עוד אחזור לבקר כאן ובמקומות דומים בעיר מיוחדת זו..."

שבת לוי עסקו בתלמוד תורה בתוך ים הטומאה השורר במצרים. אתרי אלו שבדורנו השומרים בכל כוחם על שלהבת התורה לבל תכבה מרוחות החולין המנשבות בחוצות וזוכים, כשבת לוי, לשפע ברכה ופרנסה היישר מידי ים הקב"ה. כמו שמבטיח לנו הרמב"ם בפרוש: "ולא שבת לוי בלבד אלא כל איש ואיש... אשר נדבה רוחו... לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה'... הרי זה נתקדש... ויזכה לו בעוה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים וללויים".
(אמונה שלמה - בראשית, יש"כ למחבר)

דרכם של נהגי מוניות היא להתקל ביצורים מוזרים עוד יותר, לכן פתח בנסיעה לכיוון בני ברק, כשהוא חושב לתמוה היכן יוריד את נוסעו.

סובב בורא עולם בהשגחתו והנהג נכנס לרחוק "חבקוק" בבני ברק, ועצר בסמוך לאחד מתלמודי התורה (היידר) של חסידות קרלין הידועה. "הגענו לבני ברק, תוכל לרדת כאן", הכריז בדרמטיות נהג המוניות. איש העסקים הודה לו, שילם ופסע בזהירות ובתהרגשות את צעדיו הראשונים על אדמת בני ברק המסתורית.

הוא הביט לכל עבר וראה אנשים עם זקנים ופאות הלבושים בחלוקים וחליפות שחורות, קצרות וארוכות. לראשם הם חובשים כובע רחב שוליים שחור ואפל אף הוא. אכן, היו אלו מראות שלא ראה מימיו.

בחשו קל החליט להיכנס אל אחד המבנים שעמדו מולו, אל ה'חידר' של חסידות קרלין. הוא נכנס דרך השער הגדול, בוחן בעיניו את עשרות הזאטוטים שהשתובבו סביבו בחיוניות, בשני צידי ראשם קווצות שיער עבות ולרגליהם משתלשלים חוטים לבנים בוהקים.

זהו בית הספר שלהם, הבין. "כיצד נראית כיתה בבני ברק ומה מלמדים בה", הסתקרן ופסע לעבר אחת הכיתות. בלא הודעה מוקדמת הוא דפק על הדלת החומה, המקולפת מעט, הכניס את ראשו ושאל את הרבי הנדהם: "אפשר להיכנס בבקשה?..."

הילדונים הביטו בסקרנות בזו הלא מוכר, ולחילופין ברבם המופתע מהביקור הלא צפוי, שחיך ואמר: "בשמחה", ומיד הגיש לו בכבוד כיסא ישיבה לצידו. שום מושג לא היה לרבי אודות האורח המצוחצח ומה הביאו הנה. מתוך עשרות ההשערות הפרועות שהתרוצצו בראשו, הרעיון הטוב ביותר היה לפנות אל הילדים הנרגשים, ופשוט לומר להם: "ילדים יקרים, הבה ונשיר שיר לכבודו של האורח המיוחד שהגיע לבקר בכיתתנו".

הרבי והתלמידים פתחו יחד בשירת: "שלום עליכם", הלחן הנוגע ללב כל יהודי ונשמע בכל בתי ישראל בליל שבת, כברכה לכבוד האורח. הרבי עצם

לבורא עולם דרכים רבות כיצד לדאוג לפרנסתם של בוראיו, אם הוא קצב לך סכום כסף מסוים - תקבל אותו במלואו. גם אם ינסו אחרים להתנכל לפרנסתך בכל כוחם - רצון ה' לא ישתנה כלל, וכל שנוטר הוא רק לבטוח בה' ולהאמין שהוא הזן והמפרנס היחיד!

מספרת אשתו של מלמד בת"ת של חסידות קרלין בבני ברק, מעשה מדהים שאירע בשה האחרונה, וגרם להתעוררות וקידוש ה' בקרב רבים: "בחודש אייר התשע"ג, הגיע איש עסקים מחו"ל לביקור בארץ.

משפחתו וקרוביו הרחוקים מתורה ומצוות קיבלו את פניו בשמחה וארחוהו בכבוד מלכים, תוך כדי שהם עורכים לו הכרות עם מגוון סגנונות האוכלוסיה המרכיבה את ארצנו. וכדרכם של אחינו התועים, חזרו והזהירו אותו פעמים מספר לבל יעז לבקר בעיר החרדית בני ברק, "אשר גרים בה אנשים מסוכנים ומשונים, תאבי בצע וממון שכאשר יראו אדם כדמותך, ינסו בכל דרך לסחוט ממך את כספך לצורך מטרותיהם האפיליות", טענו בלהט ובביטחון בני המשפחה, כמוכן בהשפעת דברי הבלע של כלי התקשורת על הציבור החרדי.

האורח הנכבד שמע את הדברים תחילה בבהלה, שנית בחשש ולבסוף בחוסר אימון קל. היאך קיימת מאורת צפע שכזו בתוככי מדינה נאורה ומתקדמת כישראל ואיש לא פועל למיגורה? הוא החליט לעשות מעשה בעצמו ולעורר את דעת הקהל בעולם הרחב אודות כך. לשם כך היה עליו, כמוכן, לבדוק את הדברים מקרוב.

ביום מן הימים האחרונים לשהותו בארץ הקודש, ' באייר התשע"ג, הודיע לבני המשפחה על סיוור קטן שהוא חפץ לערוך באזור, יצא התרחק מעט מן הבית ועצר מונית שחלפה במקום. "קח אותי לעיר בני ברק בבקשה", ביקש מהנהג. "לאיזה רחוב בבני ברק?" שאל הלה. ואיש העסקים ענה: "לא משנה איזה רחוב. תגיע לבני ברק ותוריד אותי שם באיזשהו מקום, רוצה אני להכיר את העיר ואנשיה".
נהג המונית התפלא מעט מהבקשה המוזרה אך

הלכה לשבת

האם מותר לטלטל שעון יד במקום שאין עירוב?

בענין טלטול שעון יד בשבת לצאת עמו לרשות הרבים במקומות שאין עירוב, כבר כתבנו בזה בילקוט יוסף שבת כרך ב' (עמוד שא). וכעת הראני אחד התלמידים שבשו"ת תפלה למשה (שבת, סימן יב) כתב לחלוק על מ"ש בשו"ת יחווה דעת ח"ג (סימן נג) בטעם ד"ז. אולם המעיין היטב יראה שלא צדקו דבריו. דהנה ביחוד דעת שם כתב בתחלה, דלכאורה יש לאסור לדין כדעת מרן השלחן ערוך (סימן שא סי"א) שסתם כדעת האוסרים לצאת לרה"ר בשבת בדבר העשוי לתשמיש ולתכשיט, אולם יש לדחות דדוקא במפתחות של כסף שתולה אותם על צוארו, אסור, והאיל ואין זה דרך מלבוש, אבל ישנו הצדוק לידו הרי הוא כעין מלבוש, והרי זה דומה למה שפסק מרן השלחן ערוך (סימן שא סי"א) כדעת הרמב"ם ור"ת, שמותר לאיש לצאת לרה"ר בטבעת שיש בה חותם, אף על פי שעשויה לתכשיט וגם להשתמש בה וכו', ואין לחוש משום דעשוי לאיש ולאשה, שכבר כתבו התוס' (שבת סד) כמה טעמים להתיר מה שנהגו נשים לצאת לרה"ר בתכשיטים, ולא חשו לגזירת חז"ל דלמא משלפא ומחויא, והובאו דבריהם בטור ובש"ע (פי"ג סי"ח). עכת"ד.

וע"ז העיר, דמ"ש שמפתחות כסף התלויות על הצואר בשלשלת אינו נחשב דרך מלבוש, ודוקא צמיד או שעון לזרוע חשובים דרך מלבוש, צע"ג דהרמב"ם (פי"ט מהל' שבת הל' יז) ביאר הטעם שהוצא בקמיע שאינו מומחה אינו חייב חטאת, "לפי שהוציאו דרך מלבוש". ע"ש. הא קמן דקמיע הנתון סביב צוארו בחוט וכי"ב חשוב דרך מלבוש. וכן כתב המאירי (שבת סא) וז"ל: אלו לא הותרו לצאת בהן אלא דרך מלבוש, כגון שהם קשורים "בצוארו או בזרועו או באיזה מקום שבאביביו". אבל להביאן בידו אסור. עכ"ל. וכן כתב בחי' הר"ן שם, דדוקא דרך מלבוש מותר, והיינו כשמונח סביב צוארו, אבל לא בידו. ע"כ.

ותמוה שמדמה דין קמיע לשרשרת עם מפתח, כי בקמיע דרך האדם הנושא אותו לעונדו על צוארו, ולכן חשיב דרך מלבוש. משא"כ בשרשרת עם מפתח אין דרך בני אדם לצאת עם מפתח כשהוא עונדו על צוארו, ואפילו מפתח כסף. וא"כ מה מקום לדמות לקמיע למפתח. ועוד כתב שם להעיר, דאם כוונת היחודה דעת שמפתחות של כסף שאין דרכן לצאת בהן בימות החול סביב צואריהן, רק להניחן בכיסן, וכדמשמע בסה"ת (סימן רמ) שהיו עושין כן רק

מרכז השעונים
מכירה ותיקון
כל סוגי השעונים במקום.
מ. נחלת יצחק (בחינה)
טל': 03-9363892

VESTRY
אופנה לגברים ונוער
חוני המעגל 26, אלעד.
טל' 03-7160640

לעילוי נשמת
מרן רבי עובדיה בן גורג'ה זצוק"ל, מוסא בן יחיא ואהרון בן יחיא אהפל ז"ל, אמנון בן עליזה ז"ל, מאיר אהרון ז"ל בן עישה ח"ו, שרה בת לאה ע"ה, יעל בת רבקה ע"ה.

לרפואת
שושנה פורן בת טאוס תחי', סעידה בת סאלם תחי', שושנה בת אלס עישה תחי', מאיר בן לאה ח"ו.

העלון מוקדש - להצלחת ברו"ג
שלום אפל ורפי בן טינו מגני ח"ו וכל משפ', אילה בת פורן שושנה וכל משפ', פנחס ואיתמר (תומר) בני אביגיל ח"ו, יונתן בן עופרה ברכה ח"ו.

גרפיקה: אהרון 052-7657695 דחפסת: שכתובות 03-909495